

1. "את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים – זה כלל גדול בתורה"

(נתיבות עולם, נתיב אהבת הרע, פרק א').

נקודות לשיח: מה מתואר לנו במשפט הזה? מה המשמעות של "כאלו אדול בתורה"? נסו לחשוב, מדוע זה כאלו אדול בתורה?

הסבר למדריכים: מתוארים לנו כאן קורבנות התמיד – קורבנות שהיו מוקרבים מד"י יום ביומו. במשפט "זה כאלו אדול בתורה" – הכוונה היא שקורבנות התמיד הם חלק ציקרי וחשוב בצבדקת השט. נסו לחשוב עם החניכים מדוע? מצד אחד קורבנות התמיד צלולים להיות צסיה מצט משמיה (אפסר להשוות את זה לצולט של תפילה, שטס אנחנו מצווים לצלות אותה מד"י יום) ומצד שני – הרי צצט הדבר הזה שחוזר על עצמו בונה את הקשר עם הקב"ה! נסו להקביל את הדבר לצולמות אחרים שלכט. לדוגמא, מי שבחול כדורסל. מה שמהווה את הקשר בינו לבין הכדורסל וצט את היכולת להשתפר במשחק זה האימון השבועי! נסו לחשוב על דוגמאות נוספות שנקנות לחייט שלכט ועל החניכים שלכט ומתוק כק לדון על המקור הזה

2. "כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה" – "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה" (רש"י). השפת אמת מסביר כי הפסוק בא לומר שאהרן לא חיפש דרכים לעשות הכול בצורה מקורית, להטביע את חותמו על העבודה ולמצוא בה חידושים; הוא עשה יום אחרי יום בדיוק את מה שצווה, וזהו שבחו.

נקודה לשיח – במקור זה ניתן להתבונן בנקודה שמנה צמחנו לצולפה שלנו. אהרון מדליק את הנרות מד"י יום במשכן. ראו מהמקור – כמה שבו היה לאהרון מכך – לא כי צעה משהו חדש, לא כי ניסה להיות מקורי – אלא פשוט כי דבק בצסיה שלו כל יום אחד.

3. התמדה המבוססת על מחויבות היא נדבך יסודי בעבודת ה' – הרב עמיטל

במהלך חיי, התנסיתי באופן אישי בחשיבות עניין זה. בצעירותי, בישיבה, למדתי עם שני בחורים מוכשרים מאוד. אחד מהם היה נוהג לעשות ככל העולה על רוחו. כשבשיבה ישנו, הוא למד, וכשלמדו בישיבה, הוא ישן. אם בישיבה למדו זבחים או בבא קמא, הוא למד מנחות או בבא מציעא. חברי השני היה בחור ממושמע מאוד שתמיד עשה מה שציפו שיעשה. שניהם הפכו לאנשים חשובים, אולם דווקא ידידי הממושמע הפך ליצירתי מבין השניים. בנעוריו הוא בנה לעצמו בסיס איתן שעליו יכול היה להוסיף ולהתפתח במשך הזמן. לעומתו, ידידי השני בזבז הרבה כוחות יצירה כדי לא לעשות אף פעם את מה שהיה עליו לעשות, והוא לא מיצה את היכולת הטמונה בו. אהרן קיבל והפנים את המסר שהעביר לו הקב"ה. לגבי הציווי להדליק את המנורה התורה אומרת: "ויעש כן אהרן" (במדבר ח', ג). רש"י שם אומר כי הפסוק בא "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה" – עשה בדיוק כפי שנצטווה. אהרן הבין שעבודת ה' מתוך מחויבות והתמדה היא הדרך הנכונה להתקרב לקב"ה. גם אנו צריכים להקשיב למסר זה, להבין אותו, וליישם אותו בחיינו כבני תורה וכעובדי ה'.

נקודה לשיח: מה ההבדל בין שני החברים של הרב צמיטל? איזו דרך צדיפה? מדוע?

בת שלום!